

En elefant

Alen Domazet

Det havde ikke regnet længe.

Den røde jord under den gamle elefants fødder var som en kæmpe, smadret tallerken: sprækket og furet og så brandvarm, at det var lige for, at man ikke kunne gå på den.

**Men den gamle elefant var
nødt til at gå.**

**Den var nødt til at finde et
nyt vandhul.**

Ellers ville den dø.

**Den havde tre unge elefanter
med sig.**

Den gamle elefant og de tre unge elefanter forlod det gamle, udtørrede vandhul. De nåede ikke langt, da en af de unge elefanter spurgte:

Er der meget langt hen til det nye vandhul?

Ja. Frygteligt langt.

Men så bliver det hårdt at gå.

Ja. Det bliver det. Meget.

**Da de var trasket forbi det
døde akacietræ, holdt de tre
unge elefanter helt op
med at gå:**

**Vi kan ikke mere. Det gør
ondt i vores ben.**

**Jeres ben har det fint. Vi skal
jo hen til det nye vandhul.**

Men vi kan ikke. Det gør ondt.

**Fint. Så bærer jeg jer lidt.
Men kun lidt.**

Den gamle elefant løftede de tre unge elefanter oven på sin stærke ryg og så gik den videre. Men da den igen satte dem fra sig, sagde de:

Løft os op. Bær os. Vi har stadig ondt i benene.

Hvis jeg hele tiden bærer på jer, så får I aldrig selv stærke ben.

Kom nu. Bær os. Bare lidt.

Fint. Så bare lidt.

Ved solnedgang gik de forbi en hyæne der lå så lang den var på den lune jord og en gnu der lå i nærheden, og de var blot skeletter med hud på.

Den gamle elefant satte de tre unge elefanter fra sig. Den løftede sin snabel i vejret, men den kunne endnu ikke lugte det nye vandhul.

**Der var endnu langt at gå
hen til vandhullet.**

**Den gamle elefant satte de
tre unge elefanter fra sig.**

**Jeg kan ikke længere bære
jer. Jeg er træt.**

Men du har jo stærke ben.

Ja. Men jeg er også træt.

Kom nu. Bær os. Bare lidt.

**Fint. Så bare lidt. En sidste
gang.**

Tre skridt efter faldt den gamle elefant om af udmattelse.

**De tre unge elefanter
forsøgte at få den gamle
elefant op på benene. De trak
i dens slappe snabel og kom
deres små stødtænder under
den for så at forsøge
at løfte den.**

**Men det hjalp ikke.
Ikke det mindste.**

**Den gamle elefant blev
liggende.**

Kom.

Løft os.

Bare en sidste gang

I må selv gå til vandhullet.

Jeg kan ikke mere.

Nej kom. Løft os så.

Nej. Jeg kan ikke.

Lad mig være.

**I må selv gå til vandhullet,
jeg kan ikke mere, sagde den
gamle elefant.**

**Og så sagde den gamle
elefant ikke mere.**

To dage og to nætter lå de tre unge elefanter ved den gamle elefant, der ikke længere gjorde noget fra og til. Den lå bare der, på den golde, lerede jord.

På tredjedagen besluttede de tre unge elefanter at gå videre.

Uden den gamle elefant.

De ville hen til vandhullet.

**Men deres ben var blevet
svage.**

Slappe.

Tynde som siv.

**De tre unge elefanter nåede
aldrig hen til vandhullet.**